

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/439/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713207569
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1713207569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Branislava Krála, v právnej veci navrhovateľky: G. I., O.. XX.XX.XXXX, V. E. Č.. XXX proti odporcovi: L. I., O.. XX.XX.XXXX, V. Č.. E. XX, o určenie výživného na plnoletého, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok z 9. októbra 2014, č. k. 4C/140/2013- 51, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutých výrokoch potvrdzuje.
Navrhovateľke sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť platiť navrhovateľke výživné v sume 150,- eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počínajúc dňom 14.05.2013, zročné výživné za obdobie od 14.05.2013 do 09.10.2014 v sume 2.482,28 eur povolil odporcovi splácať v splátkach po 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľka pochádza z manželského vzťahu L. I. - odporcu a U. I., ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 35C/295/97-24, zo dňa 15.05.1998. Z tohto manželstva pochádzala iba v tom čase maloletá navrhovateľka, ktorá bola na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky a odporcovi bola uložená povinnosť platiť na navrhovateľku výživné vo výške 1.200,- Sk mesačne. Naposledy bolo výživné na navrhovateľku upravené rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 5C/96/2010-33, z 13.04.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, ktorým bola odporcovi výživné na už plnoletú navrhovateľku, študentku strednej odbornej školy v K., zvýšené na sumu 130,- eur mesačne od 07.04.2010. Vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľke zo zákona zanikla dňom 03.10.2011, kedy sa navrhovateľka riadne zamestnala a teda nadobudla schopnosť sama sa živiť. Pracovný pomer navrhovateľky skončil dňa 31.08.2012. Počnúc dňom 05.09.2012 sa navrhovateľka stala riadnou študentkou X. E. P. I. H., Š. P. V. - Y. I., V. F., so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky. Aktuálne ku dňu rozhodnutia súdu prvého stupňa bola navrhovateľka študentkou X. E.M. tejto vysokej školy, dennou formou. Navrhovateľka je slobodná, býva v spoločnej domácnosti s matkou a babkou v rodinnom dome jej babky. Navrhovateľka pred súdom prvého stupňa uviedla, že návrh podala z dôvodu, že odporca na ňu prestal platiť výživné, odporca býva u svojej matky, pričom jej na bývanie nijako neprispieva. Odporca nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, znova sa neoženil. Navrhovateľka sa snaží brigádnicky si niečo privyrobiť. Všetky jej náklady hradí výlučne jej matka zo svojho príjmu. Jej matka je rozvedená, nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Nakoľko od 5. ročníka ZŠ trpí poruchou zraku, v ostatných rokoch nosí šošovky, s čím má zvýšené výdavky cca 50,- eur na 3 mesiace, ďalej má zvýšené výdavky na cestovanie denne z E. Y. V. do školy a späť: denne medzimestský autobus 2 x 0,91 eur, v rámci V. si kupuje W. na 3 mesiace v sume 36,- eur. Keďže trávi v V. v súvislosti so študijnými povinnosťami celé dni, potrebuje peniaze na

stravu, aspoň občas jedno teplé jedlo. Ďalšie zvýšené náklady predstavujú najmä na začiatku školského roka nákupy študijnej literatúry, pomôcok, zápisné, poplatok za skúšku z anglického jazyka 90,- eur, táto suma bude splatná v lete 2015. Inak má štandardné výdavky na stravu, oblečenie, kozmetiku, primerane svojmu veku. Podľa potvrdenia, predloženej navrhovateľkou, si navrhovateľka v období od 9/2013 do 8/2014 brigádnickou činnosťou zarobila sumu 1.311,21 eur netto (priemerne 119,- eur mesačne). Matka navrhovateľky je riadne zamestnaná, priemerne mesačne zarobí 733,65 eur netto. Odporca je nezamestnaný, evidovaný úradom práce ako uchádzač o zamestnanie od 08.07.2014. U ostatného zamestnávateľa A. G. F., R..F.. pracoval od 19.11.2013 do 24.06.2014. Pracovný pomer rozviazal so zamestnávateľom dohodou zo dňa 23.06.2014 na jeho žiadosť. Podľa vyjadrenia odporcu sa mu v práci točievala hlava, práca nebola vyhovujúca jeho zdravotnému stavu. Odporca však predložil súdu potvrdenie ošetrojúceho lekára - neurológa z 18.06.2014, podľa ktorého roznáša v práci noviny a ukladá ich na regále, ktorú prácu môže vykonávať. V tomto zamestnaní dosahoval príjem, ak odpracoval celý pracovný fond času, 400,- eur netto mesačne. Predtým bol zamestnaný v R. F., R..F.. od 01.10.2006 do 21.10.2011, odkiaľ podľa jeho vyjadrenia odišiel kvôli nízkemu zárobku. Podľa lustrácie Sociálnej poisťovne však len vymeriavací základ v tomto zamestnaní dosahoval vo výške nad 640,- eur mesačne. V obdobiach od 22.10.2011 do 18.11.2013 a od 25.06.2014 do 07.07.2014 bol odporca zrejme dobrovoľne nezamestnaným, v systéme Sociálnej poisťovne nemá vedenú evidenciu žiadneho zamestnávateľa. Z listinných dôkazov, predložených odporcom súd prvého stupňa zistil, že odporca sa neprimerane svojej majetkovej, zárobkovej a sociálnej situácii zaväzuje k rôznym záväzkom, ktoré nie je schopný riadne a včas splniť (941,43 eur a 969,41 eur veriteľ Intrum Iustitia, 177,63 eur veriteľ Všeobecná zdravotná poisťovňa v štádiu exekúcie, 1.219,12 eur veriteľ EOS KSI, s.r.o., 302,39 eur veriteľ Orange Slovensko, a.s., 46,33 eur Invest - Kapital, a.s. nepovolené prečerpanie na osobnom účte, 593,44 eur veriteľ Orange Slovensko, a.s.). Z takto zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine, keď uviedol, že povinnosťou oboch rodičov je starať sa o výživu svojho dieťaťa podľa svojich síl a pomeru svojich zárobkových možností, pričom výživné slúži nielen na uspokojovanie jeho výživy v užšom slova zmysle, na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb (strava, obuv, šatstvo, bývanie), ale aj ďalších potrieb, dôležitých pre úspešnú výchovu dieťaťa (vzdelávanie, príprava na budúce povolanie, kultúrne a rekreačné potreby). Ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu a je odstupňovaná podľa veku dieťaťa (jeho fyzickej a duševnej vyspelosti), jeho zdravotného stavu, schopností, spôsobu prípravy na budúce povolanie i celkové uplatnenie v spoločnosti. Je ovplyvňovaná schopnosťami a možnosťami rodičov a ich životným štandardom. Ak sú schopnosti a možnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú prospešné pre jeho všestranný vývoj, ak sú schopnosti a možnosti obmedzené, sú odôvodnenými potrebami iba bežné potreby dieťaťa. Vždy však platí zásada úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov. Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za preukázané, že súdom určená vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľke, naposledy rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 5C/96/2010-33, zo dňa 13.04.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, dňom 03.10.2011 zanikla. Návrh navrhovateľky na opätovné určenie vyživovacej povinnosti odporcu ako taký je dôvodný, keďže navrhovateľka sa počnúc dňom 05.09.2012 stala riadnou študentkou vysokej školy a nie je teda schopná sama sa živiť, čím naplnila podmienku riadnej a sústavnej prípravy na budúce povolanie. V konaní bolo preukázané, že v súvislosti s prípravou na budúce povolanie je navrhovateľka výživou plne odkázaná na svojich rodičov, v súvislosti s prípravou na budúce povolanie má zvýšené náklady (najmä cestovné, stravné, jednorazovo aj na školské pomôcky, študijný materiál a pod.). Výšku výživného súd prvého stupňa určil sumou 150,- eur mesačne, ktorá suma spolu s výživným aj zo strany matky navrhovateľky, je podľa názoru súdu objektívne spôsobilá pokryť odôvodnené potreby navrhovateľky v potrebnom rozsahu, s prihliadnutím na spôsob a obsah prípravy na budúce povolanie a uspokojovanie kultúrnych, prípadne športových a rekreačných potrieb navrhovateľky, s prihliadnutím na zásadu úmernosti výživného schopnostiam a možnostiam výživou povinných oboch rodičov navrhovateľky. Súd prvého stupňa vzal do úvahy absenciu ďalšej vyživovacej povinnosti oboch rodičov, ako aj ich nemajetnosť. Zároveň prihliadol na výšku naposledy určeného výživného, teda výživné v podstate zvýšil o sumu 20,- eur mesačne. Na druhej strane neprihliadol na skutočnosť, že odporca je aktuálne evidovaný úradom práce, túto evidenciu súd prvého stupňa považoval za účelovú. Odporca pomerne často striedal zamestnania, bez vážnejších dôvodov ich ukončoval na vlastnú žiadosť, vzhľadom na svoju sociálnu situáciu preberá na seba neprimerané majetkové riziká. Pri určení výživného súd prvého stupňa vychádzal zo zásady potenciality, teda schopnosti odporcu dosahovať príjem, postačujúci na plnenie zákonnej vyživovacej povinnosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v minulosti bolo v schopnostiach odporcu dosahovať príjem

minimálne vo výške cca 600,- eur netto priemerne mesačne. V konaní neboli predložené žiadne dôkazy, preukazujúce pokles jeho pracovnej schopnosti z objektívnych dôvodov. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť platiť výživné na navrhovateľku vo výške 150,- eur mesačne odo dňa podania návrhu na súd podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine. Keďže navrhovateľka požadovala výživné vo výške 200,- eur mesačne, súd prvého stupňa návrh vo zvyšku zamietol. Sumu zročného výživného vo výške 2.482,28 eur súd prvého stupňa vypočítal za obdobie od 14.05.2013 (odo dňa začatia súdneho konania) do 31.08.2014 vrátane (ku dňu rozhodnutia súdu bolo splatné výživné za mesiac august 2014) nasledovne: za obdobie od 14.05.2013 do 31.05.2013, t. j. 17 dní x (150 : 31) = 82,28 eur, za obdobie jún 2013 až august 2014 (15 x 150 eur) = 2.250,- eur. Do sumy zročného výživného nebolo možné odporcovi započítať žiadne plnenie, pretože od ukončenia stredoškolského štúdia navrhovateľkou jej odporca neplatil žiadne výživné. Výslednú sumu zročného výživného súd povolil odporcovi splácať po 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným podľa § 160 ods. 1 O. s. p.. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p..

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie odporca a napadol ním výroky, ktorým bolo návrhu vyhovené, t.j. ktorým mu súd prvého stupňa uložil povinnosť platiť navrhovateľke výživné v sume 150,- eur mesačne, a ktorým mu uložil povinnosť zaplatiť zročné výživné za obdobie v sume 2.482,28 eur v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch tak, že mu určí výživné v sume 70,- eur mesačne. Uviedol, že súdom určené výživné vo výške 150,- eur mesačne a zročné výživné vo výške 2.482,28 eur považuje za neprimerane vysoké, pretože od 08.07.2014 je evidovaný na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok ako uchádzač o zamestnanie. Na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne nemá nárok ani na dávku v nezamestnanosti, a teda nemá žiadny pravidelný príjem. Nevlastní žiadny huteľný majetok a žije s matkou v spoločnej domácnosti, ktorá mu v prípade núdze finančne vypomáha. Má záväzky voči veriteľom Intrum Iustitia vo výške 941,43 eur a 969,41 eur, voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni vo výške 177,63 eur, voči EOS KSI, s.r.o. vo výške 1.219,12 eur, voči spoločnosti Orange Slovensko, a. s. vo výške 302,39 eur a 593,44 eur, a voči spoločnosti Invest Kapital, a. s. vo výške 46,33 eur, ktoré má v súčasnej dobe problém splácať. Pokiaľ ide o striedanie zamestnaní, toto bolo spôsobené aj jeho zlým zdravotným stavom - epilepsiou. Bol zamestnaný v období od 10.04.2012 - 12.05.2012 u zamestnávateľa L. X. - W. - bol prepustený v skúšobnej dobe, od 26.06.2012 - 15.07.2012 u zamestnávateľa Z. B. I. W. Z., s.r.o. - bol prepustený v skúšobnej dobe, v období od 11.03.2013 - 20.05.2013 u zamestnávateľa I., s.r.o. - pracovný pomer bol skončený z dôvodu, že nemal potrebný vodičský preukaz na riadenie vozidla nad 3,5t v období od 01.01.2013 - 31.05.2013 u zamestnávateľa Y. C., R..F. - pracoval iba ako brigádnik, v období od 17.09.2013 - 19.09.2013 u zamestnávateľa I., F..E..D.. - v zamestnaní odpadol, v období od 19.11.2013 - 24.06.2014 u zamestnávateľa A. G. F., R..F.. - v zamestnaní rovnako odpadol. Uviedol, že svoje povinnosti týkajúce sa výživného si v budúcnosti chce plniť, v súčasnosti si hľadá zamestnanie a snaží sa zvýšiť si svoju kvalifikáciu a preto navštevuje školenie, resp. kurz na pracovníka SBS, a po ukončení tohto kurzu sa mieni zamestnať.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch potvrdiť.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozsudok v napadnutých výrokoch, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav veci a vec i správne právne posúdil. Svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že cieľom zákonných ustanovení § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine je zvyšovať mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že pred potreby rodiča kladie zákon potreby dieťaťa, t. j. každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. V citovaných zákonných ustanoveniach sú zároveň určené všeobecné hľadiská, na ktoré súd prihliada pri určení vyživovacej povinnosti, a to sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Rozsah vyživovacej povinnosti musí byť určený tak, aby zodpovedal príjmom a majetkovým pomerom oboch rodičov, pričom je nutné vziať do úvahy i zárobkové možnosti každého z rodičov, ktoré sú závislé od ich pracovnej kvalifikácie, vzdelania a schopnosti. Výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu má byť poskytované. Výživou dieťaťa je zabezpečovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný rozvoj po stránke fyzickej ale i duševnej. Náklady na hradenie životných potrieb dieťaťa teda predstavujú úhrady za bývanie, vrátane poskytovaných služieb, ošatenie, dopravu, hygienu,

kultúru, náklady spojené so školou, či prípravou na budúce povolanie, náklady spojené s trávením voľného času dieťaťa, jeho záľubami a podobne. Všetky tieto náklady predstavujú výdavky na bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb nutných pre život kultúrneho človeka. Dieťaťu je zo zákona priznané právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Z uvedeného teda vyplýva, že určenie výživného je individuálne v každom jednom prípade, avšak vodiacou zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov a na strane oprávneného - dieťaťa zase zásada, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom životná úroveň oboch má byť približne rovnaká. Na druhej strane však treba zdôrazniť, že každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb, pričom nie je podstatné, či ide o životné potreby rodiča alebo iné potreby.

Odvolačný súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého boli splnené zákonné podmienky pre určenie vyživovacej povinnosti odporcu voči plnoletému dieťaťu (navrhovateľke).

V prejednávanej veci je navrhovateľka plnoletou dcérou odporcu študujúcou od 02.09.2012 na H. M. X. V., P. I., dennou formou štúdia (v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa navrhovateľka navštevovala X. E. tohto štúdia). Nástupom navrhovateľky na vysokú školu došlo k obnoveniu vyživovacej povinnosti odporcu voči nej, ktorá mu v minulosti zanikla dňom 03.10.2011 a to ukončením stredoškolského štúdia navrhovateľky a jej prijatím do zamestnania. Navrhovateľka má v súvislosti so štúdiom na vysokej škole zvýšené náklady, ktoré nedokáže sama pokryť napriek jej brigádnickej činnosti, ktorú vykonávala v období od 9/2013 do 8/2014. Navrhovateľka od 5. ročníka základnej školy trpí poruchou zraku, s čím má spojené zvýšené náklady na kúpu šošoviek vo výške cca 50,- eur za 3 mesiace. Rovnako má náklady na denné cestovanie do školy a späť a to medzimestským autobusom z E. Y. V. a späť, ako i v rámci MHD v V.. Okrem ďalších zvýšených výdavkov na školné (napr. jazykový kurz anglického jazyka v sume 90,- eur), bolo potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že navrhovateľka je dospelou osobou vo veku XX E. študentkou denného vysokoškolského štúdia a preto jej vznikajú aj náklady na bežný chod študentského života (napr. oblečenie, stravovanie, návštevy kina, kozmetika a pod.). Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní správne zohľadnil aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov navrhovateľky, keď zohľadnil osobnú starostlivosť matky o navrhovateľku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, ako i skutočnosť, že rodičia navrhovateľky inú vyživovaciu povinnosť nemajú. Pokiaľ ide o zárodkové pomery odporcu, správne postupoval súd prvého stupňa, keď neprihliadol na skutočnosť, že odporca je v súčasnosti evidovaný na úrade práce, keďže odporca bez vážnejších dôvodov ukončil predchádzajúce zamestnanie na vlastnú žiadosť. Odporca v konaní nepreukázal ním deklarovaný pokles pracovnej schopnosti z dôvodu ochorenia epilepsiou, na ktorú sa má liečiť údajne už 10 rokov, ani skutočnosť, že jeho predchádzajúce zamestnanie bolo ukončené dohodou práve z tohto dôvodu. Správne preto ustálil súd prvého stupňa vyživovaciu povinnosť odporcu, keď zohľadnil jeho schopnosti dosahovať príjem minimálne vo výške 600,- eur mesačne, ktorý v minulosti aj skutočne dosahoval. V tomto smere sa nejaví logickou argumentácia odporcu, že sa v súčasnej dobe snaží absolvovať kurzy za účelom výkonu práce SBS, keďže pre takýto druh zamestnania je nevyhnutné byť v dobrom zdravotnom stave. Navyše, ak odporca dokázal v minulosti (do 03.10.2011, kedy mu zanikla vyživovacia povinnosť) platiť navrhovateľke výživné vo výške 130,- eur mesačne, hoci už v tomto čase musel trpieť epilepsiou, a táto skutočnosť mu v platení výživného nebránila, je opodstatnená aj výška výživného určeného napadnutým rozhodnutím, ktorá je len o 20,- eur vyššia ako naposledy určené výživné, hoci náklady navrhovateľky nástupom na vysokoškolské štúdium nepochybne oproti minulosti vzrástli. Rovnako správne postupoval súd prvého stupňa, keď na ťarchu odporcu vyhodnotil jeho správanie, ktorým sa odporca, napriek svojej sociálnej situácii neprimerane zaviazal k rôznym záväzkom vo vzťahu k viacerým veriteľom. Odporca opomína, že ako otec navrhovateľky je spolu s jej matkou zodpovedný za jej všestranný duševný a telesný rozvoj a je zároveň povinný dbať na to, aby si jeho dieťa zdroj obživy našlo v takom odbore, v ktorom môže nájsť čo najlepšie uplatnenie a ako už odvolací súd uviedol vyššie, každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Ak je odporca ako nezamestnaný, resp. bez príjmu schopný - hoci s problémami - mesačne hradiť veriteľom svoje dlhy, tak treba zdôrazniť, že pred týmito jeho záväzkami má výživné na navrhovateľku prednosť zo zákona.

K otázke zaostalého výživného odvolací súd uvádza, že navrhovateľka podala návrh na súd prvého stupňa dňa 14.05.2013 a teda až od tohto dňa jej bolo možné priznať výživné (§ 77 ods. 1 druhá veta Zák. o rodine). Súd prvého stupňa teda správne postupoval, keď zročné výživné vo výške 2.482,28 eur priznal za obdobie od 14.05.2013 do dňa vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa. Rovnako správne súd prvého stupňa určil výšku zročného výživného, keď v konaní nebolo preukázané, že by v tomto období odporca nejakou sumou prispieval na výživu navrhovateľky.

Pokiaľ ide o vytýkaný nedostatok v procesnom postupe súdu prvého stupňa, z dôvodu ktorého mala byť odporcovi odňatá možnosť konať pred súdom (t. j. z dôvodu, že nebol riadne predvolaný na pojednávanie dňa 09.10.2014) odvolací súd uvádza, že k porušeniu procesných práv odporcu nedošlo, pretože odporca vzal tento termín pojednávania na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní konanom dňa 25.09.2014, ktoré bolo odročené z dôvodu, že sa naň odporca dostavil pod vplyvom alkoholu, za čo mu bola zároveň uložená poriadková pokuta vo výške 100,- eur. Z obsahu zápisnice z pojednávania dňa 25.09.2014 zároveň vyplýva, že navrhovateľka i odporca už nebudú na pojednávanie nariadené na deň 09.10.2014 písomne predvolávaní. Odporca sa pojednávania konaného dňa 09.10.2014 nezúčastnil, hoci o jeho termíne vedel z predchádzajúceho pojednávania, svoju neprítomnosť neospravedlnil a nežiadal o jeho odročenie. Preto bol správny postup súdu prvého stupňa, keď pojednával v neprítomnosti odporcu podľa § 101 ods. 2 O. s. p.. Na správnosti postupu súdu prvého stupňa nič nemení ani skutočnosť, že odporca až k podanému odvolaniu pripojil potvrdenie vystavené U.. X. M. o absolvovaní vyšetrenia odporcom v tento deň. Navyše z predloženého potvrdenia nevyplýva žiadny časový údaj, v ktorú hodinu sa odporca vyšetrenia zúčastnil, keďže pojednávanie pred súdom prvého stupňa začalo až o 12,30 hod. Z tohto dôvodu odvolací súd túto odvolaciu námietku odporcu vyhodnotil ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o odporcom tvrdenú skutočnosť, že sa pojednávania konaného dňa 21.08.2014 zúčastnil, avšak s časovým oneskorením 10 minút, odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť nie je sporná, keďže rovnako vyplýva aj zo zápisnice z tohto pojednávania. Uvedené však nemá žiaden vplyv na správnosť postupu a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Z toho vyplýva, že rozsudok je vecne správny v napadnutých výrokoch, ktorými bola odporcovi uložená povinnosť platiť výživné na navrhovateľku vo výške 150,- eur mesačne a povinnosť zaplatiť navrhovateľke zaostané výživné vo výške 2.482,28 eur. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh na začatie konania vo zvyšku zamietnutý, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnej navrhovateľke nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.